

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7504

гр. София, 23.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **11962** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а. (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.).

Образувано е по молба от 11.02.2026 година на процесуалния представител на ответника по делото – юрк. Ц. за изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските.

В молбата се твърди, че адвокатско възнаграждение в размер от 1200 лева - 613,55 евро, съгл. чл.12 и чл.13 от ЗВЕРБ, е прекомерно.

Насрещната страна- жалбоподателят по делото, чрез пълномощника си адв. Св. К. оспорва допустимостта, евентуално основателността на искането.

Искането е допустимо- подадено е от страна по делото, в преклузивния 1-месечен срок, приложим за постановеното по делото необжалваемо решение.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В мотивите към решението съдът се произнесъл по възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, като го е приел за неоснователно. Съдът поддържа изцяло съображенията си, че размерът заплатеното адвокатско възнаграждение е обоснован и справедлив. Допълнително съдът излага следното:

След узнаването за започнато производство по реда на чл.145 - чл.178 АПК, вр. чл.40, ал.1 от ЗДОИ и образуване на адм. дело № 11962/2025 г. по описа на АССГ срещу мълчалив отказ по заявление вх. № ЗДОИГ-128/14.10.2025 г., е постановен изричен отказ на 21.11.2025 г. от главния

секретар на МОСВ, по повод на което от процесуалния представител- адвокат на жалбоподателя са извършени редица допълнителни процесуални действия:

В изпълнение на указанията, дадени с разпореждането от 29.11.2025 г. на съда, заедно с което е изпратен и препис от последвалия изричен акт, на 05.12.25 г. е депозирано становище, с което изрично е заявено, че депозираната жалба срещу мълчалив отказ по Заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИГ-128/14.10.2025 г. на МОСВ, следва да бъде считана като такава, насочена и срещу издаденото впоследствие Решение № ЗД-189/21.11.2025 г. в пълнота. Подробни съображения срещу постановения изричен отказ са изложени в депозираните, в хода на устните състезания на проведеното открито съдебно заседание на 22.12.2025 г., писмени бележки, които са в значителен обем от 15 страници.

Съдът съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-438/22 на СЕС, че чл. 101, § 1 ДФЕС, във вр. с чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в чл. 101, § 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики. Следователно, приетата в приложение на уредената в чл. 36, ал. 2 ЗАДв законова делегация от Висшия адвокатски съвет като съсловна организация на адвокатите в Република България Наредба № 1/9.07.2004 г., както твърди и молителят, не обвързва съда при определяне на съответното на действително положените процесуални усилия по делото адвокатско възнаграждение. При осъществяване на преценката относно размера на дължимото адвокатско възнаграждение за осъщественото от пълномощника-адвокат на страна в процеса процесуално представителство съдът следва да съобрази действителната правна и фактическа сложност на всяко конкретно дело.

Съобразявайки изложеното, вкл. обема и качеството на осъществената адвокатска защита, АССГ, II о., 23-ти състав не намира основание да промени позицията си, че присъденият размер не е

обоснован и справедлив, поради което искането следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така и на основание чл.176а, ал.3 от АПК (Нов – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.), Административен съд София- град, II о., 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата от 11.02.2026 година на ответника- главния секретар на МОСВ, чрез процесуалния представител - юрк. Ц. за изменение на Решение №3858/29.01.2026 г. по адм. д. №11962/2025 г. по описа на Административен съд София град, в частта за разноските.

Определението е окончателно (чл.176а, ал.3, изр.2-ро от АПК във вр. с чл.40, ал.3 от ЗДОИ).

Определението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: